TKP'nin SESİ RADYOSU

Yayınlardan Derlemeler

1982

4

TKP'nin
SESİ RADYOSU

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ'NİN SESİ
RADYOSU
YAYINLARINDAN DERLEMELER

Yıl : 1982
Sayı : 4

YAYGARANIN ARDINDAKİ GERÇEKLER

Değerli dinleyiciler;

Geçtiğimiz Cuma, yani 22 Ocak günü, Avrupa Parlamentosu'nda alınan karar, ülkemiz yönetimini zorla elinde tutan Cunta'nın yüzündeki maskenin indirilmesi doğrultusunda yeni ve somut bir adım oldu.

Avrupa Parlamentosu, 52 DİSK yöneticisi hakkında açılan davayı, sendikacılar hakkında ölüm cezası istenmesini, siyasi partilerin ve sendikaların faaliyetinin durdurulmasını, düşüncelerinden ötürü binlerce ilericinin tutuklanmasını, idamları, işkenceleri ortaya serdi. Cunta'nın "demokrasiye geçiş" sözlerinin inandırıcı olmadığını vurguladı. Böylece ülkemizin ilerici, yurtsever güçlerinin, 12 Eylül'den beri sık sık yinelediği Cunta'nın anti-demokratik yüzü Avrupa Parlamentosu'nda da resmen açığa vuruldu. Bu Cunta'nın dünya kamuoyunda daha da yalıtlanması anlamına geliyor.

Cunta'nın destekçileri, daha şimdiden bir yaygara başlattılar. Konuyla ilgili olarak gazetecilerin sorularını yanıtlayan Dışişleri Bakanlığı Genel Sekreteri Kamuran Gürün, "bu karar Türk düşmanlarının girişimiyle ve az bir oy farkı ile çıkarılmıştır" dedi. Oysa gerçek Kamuran Gürün'ün dediği gibi değildir. Eğer karar Türk düş-

manlarının girişimiyle çıkarılmışsa neden Cuntacı generaller ve onların destekçilerine karşı yöneliyor ? Neden Türkiye halkının kendi özgür iradesiyle yöneticilerini seçmesi gereği savunuluyor ? Neden binlerce ilericinin, 600 bin DİSK üyesinin, siyasi partilere üye yüzbinlerin hakkında koğuşturmalar açılıyor ?

Cuntacı generaller ve çevreleri gerçekleri, Avrupa Parlamentosu'nun kararlarına ters düşen ilkeleri "bu karar Türk düşmanlarının kararıdır" diyerek kendi halk düşmanı yüzlerini gizlemeyi amaçlıyorlar.

"Askeri Cunta'yı mahkum eden kararlar az bir oy farkı ile alındı" savı da doğru değildir. Cunta çevrelerinin kendi kendilerini teselli etmek için öne sürdükleri bir yalandır. Çünkü Avrupa Parlamentosu'nda sözkonusu karar alınırken toplantıda bulunmayanlar, Cunta'yı desteklemeyen, uygulamalarını onaylamayanlardır. Buna karşılık Cunta'yı destekleyen tüm parlamenterler toplantıya katılmış, kararın çıkmasını engellemek istemişlerdir. Ancak sonuçtan da anlaşılacağı gibi, Cunta'nın Avrupa'daki destekçileri, bir avuç gericinin, Türkiye halkının düşmanlarının çabaları Cunta'nın daha da yalıtlanmasını önleyememiştir.

Görüldüğü gibi Avrupa Parlamentosunda karşı karşıya gelenler Türk düşmanlarıyla Türk dostları değil, Cunta'nın baskı ve zulmünün düşmanları ve dostlarıdır. Bu oylamada Cuntacılar, baskıcılar, zorbalar kaybetmiştir. Koparılan feryat da bundandır. Avrupa Parlamentosu'nda öylesine bir kararın çıkmasına neden olan Cunta ve onu sonuna dek destekleyen ABD emperyalizmidir. Gerçekte Türk halkının düşmanı da bunlardır.

Avrupa Parlamentosu'nun bu kararı ülkemizin ezici çoğunluğunun demokrasi istemini yansıttığı için, işçi sınıfının ve tüm ilerici güçlerin üzerinde uygulanan insanlık dışı baskılara karşı çıktığı için Türk düşmanı değildir.

Ama halkımıza kan kusturan Cunta yetkilileri, NATO

ve ABD başlarından cesaret alarak Polonya'nın içişlerine burunlarını sokmaya çalıştıklarında "Polonyalı düşmanı" olduklarını açığa vuruyorlar. Ülkemizdeki Cunta'nın, Polonya halkının yasal erki eliyle, ülkede alınan yasal önlemlere karşı çıkışlarının nedeni de budur. Yani Cunta, yalnızca Türk halkının değil, diğer emekçi halkların da düşmanıdır. Zaten ülkemizde milyonlarca Kürt üzerinde insanlık dışı baskı uygulanmasının nedeni de Cunta'nın bu niteliğidir.

Avrupa Parlamentosu'nda, Cunta'yı mahkum eden kararın alınmasında da başlıca girişimci olan komünistler ise yalnızca Türk halkının değil, tüm halkların gerçek dostudur. Onlar halklara gerçekten dost olduklarını binlerce sınavdan geçerek kanıtlamışlardır.

Eğer bu Cunta, Türk halkına düşman değilse, işkencelerde en az 70 kişinin ölmesi, sokak aralarında 600'e yakın insanın kurşunlanarak öldürülmesi, binlerce ilericinin ve yurtseverin zindanlara doldurulması, işçi önderleri hakkında ölüm cezası istenmesi gibi uygulamaları gerçekleştirmezdi. Sendikaları, siyasi partileri, öteki demokratik örgütleri kapatmazdı. 24 Ocak önlemlerini sürdürmez, IMF patentli ekonomi programıyla halkı açlığa terketmezdi.

Kısacası bir tek gün bile erki elinde tutmaz, ulusal demokratik güçlerin erke gelmesini engellemek için bu kanlı baskıları yapmazdı.

Türkiye'nin Avrupa Parlamentosu ile ilişkilerini askıya alan karar "Türk düşmanlarının kararıdır" diyenler, asıl Türk düşmanlarıdır. Hem de içimizdeki düşman.

16 Ocak 1982

KAPİTALİST ÜLKELERDE İŞSİZLİK VE YABANCI DÜŞMANLIĞI

Değerli dinleyiciler;

Bundan bir yıl önce, kapitalist ülkelerdeki egemen çevrelerin basını tam bir iyimserlik içindeydi. Burjuva ekonomi uzmanlarının tümü kapitalist ülke ekonomilerini temelinden sarsan 1973 - 1975 bunalımının artık aşıldığını söyleyerek kendilerini avutuyorlardı. Ancak 1982 yılının ilk günleri, kapitalist ülkeler ekonomisinin derin bir bunalım içinde bulunduğunu, geleceğin ise daha da karanlık olduğunu açık bir biçimde gösterdi.

Geride bıraktığımız yıl içinde tüm kapitalist ülkelerde üretim ya yerinde saydı yada düştü. Emperyalist sistemin en güçlü devleti ABD'de üretim düşüşü yüzde 4'ü buldu, Bu oran ingiltere'de yüzde 12'ye kadar vardı. Federal Almanya'nın ise tarihinde ilk kez sıfırın altına düştü. Aynı eğilimler İtalya, Fransa, Belçika ve öteki kapitalist ülke ekonomilerinde de gözlendi.

Kuşkusuz, üretimin artmasını engelleyen nedenlerin başında kapitalist ülkelerde enflasyon hızının artması geliyor. Emperyalist ülkelerde enflasyon hızının artması, en başta milyonlarca emekçi yığınını etkiliyor. Emekçilerin reel gelirleri sürekli azalıyor.

Kapitalist ülkelerde yaşamın tüm alanları, bu derin bu-

nalımın, en başta emekçi yığınların çıkarlarına ağır darbeler indirdiğini kanıtlıyor. Üretimin düşmesi bar yana hatta yerinde sayması bile kapitalist ülkelerde işsizlik korkusunun gitgide artmasına yol açıyor. Bugün kapitalist ülkelerde işsizlerin sayısı bugüne dek görülmemiş düzeylere ulaştı. ABD'de 9,5 milyon insan tamamen işsizdir. 6 milyona yakın ABD yurttaşı ise tam gün çalışamamaktadırlar. Böylece ABD'de 16 milyonun üstünde insan, insanın en doğal hakkı olan çalışma hakkından yoksun bırakılıyor. İngiltere'de işsizlerin sayısı 3 milyonu aşmıştır. İtalya'da 2 milyonun üstünde işsiz vardır. Fransa'da ve Federal Almanya'da işsizlerin sayısı son bir ay içinde iki milyona yaklaşmıştır. Sendikaların yaptıkları açıklamalara göre OECD üyesi kapitalist ülkelerde gerçek işsiz sayısı 50 milyona yakındır.

İşte değerli dinleyiciler, her gün sözüm ona insan haklarından sözeden kapitalist ülkelerde 50 milyona yakın insan açlığa, sefalete, yoksulluğa mahkum edilmiş bulunuyor. Oysa insanın en doğal hakkı çalışma hakkıdır. Ama kapitalist düzende insanın bu doğal hakkı ayaklar altına alınıyor. Bu da kapitalist düzenin özünden kaynaklanıyor. Bu düzen işçi ve emekçi düşmanı bir düzendir. Çünkü bu düzen sömürü ve baskı politikasına dayanmaktadır.

Kapitalizmde insan değerinin ölçütü, vurguncu tekellere kâr sağlamasıdır. Kapitalist, kazancı olmadı mı işçinin emekçinin yazgısını, çıkarını bir dakika bile düşünmez. Binlerce işçiyi sokağa atar. Bunun örnekleri kapitalist ülkelerde her gün yaşanmaktadır.

Bunun en güzel örneği Federal Almanya'nın Ulm kentindeki Videokolor fabrikasındaki olaydır. Burada vurguncu patron, istediğim vurgunu elde edemiyorum diye fabrikayı kapatarak 1.700 işçiyi sokağa attı. Bu 1.700 işçinin 600'ü Türkiyeli işçidir. Şimdi işçiler bu emekçi düşmanı tutuma karşı direniyorlar.

Kuşkusuz Federal Almanya'da artan işsizlik, bu ülke-

de çalışan işçilerimizi de yakından ilgilendiriyor. Çünkü bu sorunun acı sonuçları, en başta Türkiyeli işçileri de içine almak üzere, bu ülkede çalışan yabancı işçileri etkiliyor. Federal Almanya'da yabancı işçiler arasındaki işsizlik bakımından Türkler başta geliyor.

Değerli dinleyiciler, bu günlerde Federal Almanya'da işsizlik konusunda yoğun tartışmalar sürüyor. Bu tartışmalar sadece sendikaları değil Hükümet çevrelerini de kaplamış bulunuyor. Ne var ki bu tartışmalarda işsizliği artıran nedenler üzerinde durulmuyor. Tam tersine bu sorun yabancı düşmanlığının daha da körüklenmesinde bir araç olarak kullanılıyor. Yabancı işçilerin işsizliği artırdığı gibi tutarsız tezler ileri sürülüyor. Oysa işsizliğin bizzat kapitalist düzenin özünden kaynaklandığı, militarizm polititikasının işsizliği körüklediği, emekçi yığınların sosyal kazanımlarına darbeler indirdiği açıktır. Egemen çevrelerin, işsizliğin ana nedenlerini gizlemelerinin, bu konuda yabancı düşmanlığını körüklemelerinin nedeni açıktır. Bunlar işsizliğe, hayat pahalılığına, işçi ve emekçi düşmanı politikaya karşı yerli olsun, yabancı olsun geniş çapta bir yığın savaşından korkmaktadırlar. Bunun için de sürekli olarak yerli ve yabancı işçilerin arasını açmaya, bunlar arasında düşmanlık duygularını körüklemeye çalışıyorlar. Sınıfsal dayanışmayı frenlemek istiyorlar.

Bu durumda yerli - yabancı işçilerin dayanışması, ortak savaşımı daha büyük önem kazanıyor. Sınıfsal dayanışmanın güçlendirilmesi böylece bir zorunluk olarak hem işçilerimizin hem de yerli işçilerin önünde duruyor.

28 Ocak 1982 Perşembe

ABD'NİN EKONOMİK DURUMU VE REAGAN'IN KONUŞMASI

Reagan, Sovyetler Birliği'ne karşı daha da silahlanmaktan, onun karşısında daha da güçlü olmaktan söz ederek hâlâ "dünyanın hesabı Birleşik Amerika'dan sorulur" düşleri içinde olduğunu gösteriyor. Oysa o günler geçmiştir. Dünya sosyalist sisteminin, ulusal kurtuluş hareketinin, uluslararası işçi sınıfı hareketinin güçlenmesi, çökmekte olan emperyalizmin soluğunu daha da kesiyor. Reagan yönetiminin politikası bu durum karşısında çılgınca bir tepkiden başka bir şey değildir. Ama Reagan yönetimi silahlanma yatırımlarını tırmandırarak, sosyal harcamaları kısarak, işsizliği ve yoksulluğu artırarak Amerikan halkına yaşam düzeyinin düşmesi için dayatıyor. Tekellerin vergisini kısarken işçilerin emeklilik yaşını yükseltiyor.

Reagan yönetimi bu savaşçı ve halk düşmanı politikasını uygulayabilmek için anti-sovyetizm silahına sarılıyor. "Askersel denge Sovyetler'den yana bozuldu" biçimindeki kuyruklu yalanı kullanıyor. Reagan yönetimi yine aynı yalanla savaş arabasına Türkiye'yi de koşabilmek, saldırgan Çevik Kuvvetler'e ülkemizde yeni olanaklar sağlamak için Türkiye üzerinde baskı uyguluyor. Ne Sovyet-

ler Birliği'ne nede hiçbir başına buyruk ülkeye dayatamadığını, kimilerinin "küçük Amerika" dediği Türkiye'ye dayatıyor. Ülkemizde anti-sovyetizmi, anti-komünizmi daha da kışkırtmaya, savaş histerisi yaratmaya çalışıyor. Kendi çıkarları için Türkiye halkına açlığı, yoksulluğu dayatan, demokratik hakları kaba kuvvetle yok eden gerici askersel Cunta'yı destekliyor.

Reagan kendi konuşmasında da itiraf ettiği gibi, bir yıl içinde Amerikan ekonomisindeki bunalım daha da derinleşti. Türkiye'deki gericiliğin "Amerika bizi destekliyor. Aman ne güzel !" diye bayram ettiği sırada Reagan yönetimi yalnız dünya barışını değil, Türkiye halkı gibi Amerikan halkının yaşam koşullarını da tehdit ediyor.

28 Ocak 1982 Perşembe

NEDEN DİSK ?

Dinleyicilerimiz anımsayacaklardır. Adalet Partisi ve faşist MHP'nin kanlı ortaklığı işbaşındayken okullarda okutulmak üzere bir "Ahlâk Dersi Kitabı" hazırlatılmıştı. Bu kitapta bir doktorun bir işçiden daha şerefli olduğu, onun toplum içindeki yerinin daha önde olduğu yazılıyordu. Bu burjuva ahlâk anlayışı, faşist kafaların ürettiği bu sapık düşüncenin uyandırdığı tepki çok büyük oldu. Özellikle DİSK'e bağlı sendikaların gazeteleri, hiç bir moral değerin sahibi olmayan en azgın sömürücü sınıfların, işçi sınıfının onuruyla oynamasının karşısına gür bir sesle dikildiler. Bütün fabrikalarda DİSK'li işçiler, gerici, faşist yönetimin işçi sınıfını aşağılaması karşısında öylesine büyük bir tepki gösterdiler ki bu tepki DİSK üyesi olmayan işçiler arasında da yayıldı. O zaman pek çok işçi, "DİSK'i DİSK yapan"ın ne olduğunu bir kez daha gördü, anladı. Bu, DİSK'li bir işçinin, işçi olarak kendi değerinin ne olduğunu çok iyi öğrenmiş olmasıydı. DİSK'li işçi patron karşısında, patronun hükümeti karşısında eğilip büzülmüyordu. DİSK'li işçinin kafasına vurup lokması alınamıyordu. DİSK'li işçiye kolay kolay patronlar hakaret edemiyorlardı. Aşağılamıyorlardı. Tam tersi. Patronlar karşılarında bir taraf, bir güç olarak DİSK'li işçile-

ri görüyorlardı. Çünkü DİSK'li işçi kendi sınıf bilincine ulaşmıştı. DİSK'li işçi fabrikasındaki patronu kendisine ekmek veren bir efendi gibi görmüyordu. DİSK'li işçi, karşısındaki patronun, işçilerin yarattığı artı-değere el koyarak onları sömürüp semirdiğini biliyordu. DİSK'li işçi, sınıfının hakkını arayan işçiydi. Bunu işçiler on bir yıl adım adım yaşadılar.

Değerli dinleyiciler, işçilerin neden DİSK'e aktığını anlamak için çok önemli bir noktadır bu. DİSK, işçiye işçi olma bilinci, sınıf bilinci verdi. İşçi kendi kişiliğine kavuştu. Çalışma hayatında, sosyal hayatta işçi onurunu korumayı, hakları için savaşmayi öğrendi. DİSK'li işçi kendisine verilen yemekleri kontrol ediyordu. Patron, DİSK'li işçinin önüne artık, bulaşık suyu süremiyordu. DİSK'li işçi, çalışma koşullarının daha da iyileştirilmesini istiyordu.Bunda diretiyordu. On yıllar boyu Türkiye işçi sınıfının savaşım deneyiminden süzülüp çıkan ürünlere DİSK'li işçi sahip çıkıyordu. DİSK'i DİSK yapan, sınıf bilincine varmış, kişiliğine kavuşan, kendi değerinin farkında olan, haklarını almak, savunmak için savaşan bu işçilerdir.

Şimdi DİSK'li sendikacılar idam istemiyle yargılanıyorlar. İdam isteminin gerekçesi DİSK'in tüzüğünden işçi sınıfının yasal grevlerine kadar gidiyor. Ama bizce, tekellerin adamı savcı Takkeci, DİSK'in çok önemli bir suçunu, yani işçiye kişiliğini kazandırdığını iddianamesine yazmayı unutmuş. Bugün hiçbir eziklik duygusuna kapılmadan, baskılardan yılmadan hakkını arama yolunu bulan DİSK'li işçi ve tümüyle Türkiye işçi sınıfı, azgın sömürücü sınıfların, DİSK'i esas bu yüzden sanık sandalyesine oturttuğunu biliyor. Ama fabrikalarda DİSK'li işçiler öğrendiklerini sınıf kardeşlerine aktarmağa devam ediyorlar. İşçi sınıfının geleneklerine kazıdıklarını söküp atmaya kimsenin gücü yetmeyecektir.

29 Ocak 1982 Cuma

POLONYA'DA KARŞI DEVRİMCİLERİ KURTARMA GÖSTERİSİ

Değerli dinleyiciler, hepimizin de tanık olduğu gibi Polonya'da sosyalizm düşmanı güçlere büyük bir darbe indirildi. Bunun yanısıra Polonya'da karşı-devrimcilerin iktidara gelmesi için planlar hazırlayan Reagan yönetiminin hesapları da boşa çıktı. Bu bozgundan deliye dönen Washington yöneticileri de Polonya üzerine kurdukları boş umutların daha sönmediğini kanıtlamaya çalışıyorlar. Bu ülkenin iç işlerine kabaca karışma girişimlerini sürdürüyorlar.

Amerikan televizyonu, Başkan Reagan'ın isteği üzerine büyük bir program hazırladı. 31 Ocak'ta gösterileceği açıklanan bu program, sözümona Polonya'daki baskıları protesto eden ve Polonya ile dayanışmayı dile getiren bir şov programı, daha doğrusu bir maskaralık.

Evet, değerli dinleyiciler, böyle bir programa ancak maskaralık denebilir. Çünkü ünlü şarkıcıların sempatisinden yararlanılarak, televizyon ekranına çıkacak olan Batı'

nın önde gelen politikacıları Polonya ile dayanışma adı altında karşı-devrimcileri kurtarma taktikleri propaganda edecekler. Reagan yönetimi, adına maskaralık dediğimiz

bu televizyon programını kendi ülkelerinde bile istedikleri gibi gösteremiyorlar. Nasıl göstersinler ki ? Polonya üstüne gözyaşı döken Reagan yönetimi, ABD'de emekçilerin sosyal kazanımlarını bir bir yok ediyor. İşsizliği, yoksulluğu kamçılıyor. Halkın yaşamını ateşten gömlek yapıyor. Amerikan emekçileri Reagan yönetiminin Polonya'daki gelişmeleri bahane ederek savaşçı, halk düşmanı bir politika izlediğini her geçen gün daha iyi görüyor.

Başkan Reagan'ın emriyle Polonya üzerine hazırlanan televizyon programında güdülen amaçların başında emperyalizmin, Pentagon savaşseverlerinin suçlarını örtbas etme, halkların içişlerine kabaca karışma girişimlerini haklı gösterme çabası geliyor. Polonya'da karşı-devrimcileri kurtarmaya çalışan ABD yönetimi bir kez daha suç üstü yakalandı.

Varşova'da yapılan bir uluslararası basın toplantısında CIA'in Polonya'da sosyalizm düşmanı karşı devrimcileri doğrudan yönetttiği ve desteklediği açıklandı. Polonya İçişleri Bakanlığı, Amerikan gizli servisi CIA'in Polonya' daki karşı-devrimcilerle ilişkilerini, işbirliğini kanıtlayan belgeleri gazetecilerin bilgisine sundu. Amerikan gizli servislerinin Polonya'daki devlet ve sosyalizmn düşmanı örgütlerin kurulmasında nasıl karanlık işler çevirdiklerini, nasıl çözümleyici rol oynadıklarını bir bir açığa vurdu.

İşte 31 Ocak'ta yayınlanacağı açıklanan televizyon programı bu maskaralığı örtmeye yöneliktir. Ama programın kendisi bir maskaralık olduğu için ikinci bir maskaralığı örtmeye yetmiyor. Pislik, suç, emperyalizmin ve Reagan yönetiminin Polonya'yı bahane ederek barışı sabote etme, dünyada egemenlik kurma amaçları çırılçıplak ortada kalıyor.

Değerli dinleyiciler, Reagan'ın emriyle hazırlanan bu televizyon programı Türkiye'de gösterilirse halkımız bunu kahkahalarla seyredecektir. Diktatörlük altında inleyen bir halk böyle bir maskaralığı başka türlü karşılaya-

maz. Avrupa Konseyi'nin bile "işkenceler ülkesi", "insan haklarının ayaklar altına alındığı bir ülke" olarak nitelediği Türkiye'de, 52 DİSK yöneticisi idam istemiyle yargılanıyor. 12 Eylül 1980'den bu yana ülkemizde demokratik haklar, özgürlükler en kaba, en barbarca yöntemlerle çiğneniyor. İşte bu dikatörlük koşullarında Reagan gibi barış düşmanlarının hazırlattıkları televizyon programlarının Türkiye'de gösterilmesi çok gülünç, komik olacaktır. Böyle bir tutum, Türkiye'nin Pentagon'un barış ve sosyalizm düşmanı politikalarına sürüklenmesinden başka hiç bir sonuç vermeyecektir.

Oysa halkımızın çıkarları karşı-devrimcileri kurtarmaya çalışan savaş kundakçılarının yanında değil, karşı-devrimi ezen Polonya işçi sınıfının yanında yer almayı gerektiriyor.

30 Ocak 1982 Cumartesi

ERMENİ SORUNU ÜSTÜNE

Amerika'nın Los Angelos kentinde, Türkiye Başkonsolusu'nun öldürülmesi üzerine burjuva basını yeniden Ermeni düşmanlığını tırmandırıyor.

Değerli dinleyiciler, bunlar, bu terör eylemlerinin ardında emperyalist gizli servislerin olduğunu saklıyorlar. Bu eylemlerin suçunu Ermeni'lere yüklüyorlar. Oysa gerek Türkiye'deki, gerekse başka ülkelerdeki Ermeni yığınları bu eylemleri desteklemediklerini bir çok kez açıkladılar. Üstelik cinayetler ABD gibi, Fransa gibi batılı kapitalist ülkelerde yer alıyor. Dün faşist Ağca, Papa' ya suikast yaptığında "bu eylem Türkleri bağlamaz" diye bağıranlar, şimdi kandırılmış Ermeni gençlerinin eylemlerinin sorumluğunu tüm Ermeni'lere yüklemeye çalışıyorlar. Bununla da kalmıyorlar. İttihat - Terakki döneminde Alman emperyalizminin dayatmalarıyla ülkeyi savaşa sokan Enver'lerin, Talat'ların gerçekleştirdiği Ermeni kırımını gizliyorlar. Oysa bizce Ermeniler'in emperyalist gizli servislerin kandırmasıyla Türk diplomatlarına karşı terör eylemlerine girişmesini önlemenin baş koşulu 1,5 milyonu aşkın Ermeni'nin yok edilmesiyle sonuçlanan Ermeni kırımının varlığını kabul etmektir. Gericilik şovenizm yapmak için bu gerçeklerin üzerini örtüyor.

Bunlar gerçekten bu terör eylemlerine karşı olsalardı Enverler'in, Talatlar'ın Ermeni kırımını savunmazlardı.

Değerli dinleyiciler, Nazlı Ilıcak 26 Ocak günlü yazısında yeniden Ermeni kırımını haklı göstermeye çalışıyor. O bunu I. Dünya Savaşı sırasındaki askeri harekâtın gerektirdiği gereksiz bir önlem gibi göstermeye çalışıyor. Bunu ileri sürerken, doğrudan ülkeyi emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda savaşa sokan Enverleri, Talatları savunuyor.

Oysa bu savaşta yalnız kırıma uğratılan Ermeniler değil, milyonlarca Türk de ölmüştür. Niçin ? Kimin çıkarı için ? Ilıcak bugün kendinde Enverleri, Talatları savunacak güç buluyorsa bu doğrudan Cunta'nın izlediği politikanın sonucudur. Ilıcak, bugün de ülkeyi ABD emperyalizminin çıkarları için serüvenlere sürüklemek istiyor.

Değerli dinleyiciler, I. Dünya Savaşı sırasında milyonlarca Ermeni'nin kırıma uğratıldığını, göçe zorlandığını söyleyenler yalnızca Ermeniler ve komünistler midir ? Hayır, değerli dinleyiciler ! Şimdi sizlere okuyacağımız şu sözleri dikkatle dinleyin !

"Yurttaşlarımız şimdiye dek görülmedik, duyulmadık ağır suçlar işlemişlerdir. Akla gelebilecek her zorbalık yöntemine başvurmuşlardır. Sürgün ve kırımlar örgütlemişler, üzerine gaz dökerek emzikteki bebeleri canlı canlı yakmışlardır. Elleri, ayakları bağlı anababaların gözü önünde kızların, genç gelinlerin zorla ırzına geçmişlerdir. Kız çocukları, zorla anababasından ayrılarak kaçırılmışlardır. Bu insanların taşınır - taşınmaz mallarını gaspetmişlerdir. Güç durumdaki insanları Mezapotamya'lara sürmüşlerdir. Bu yolda insanlık dışı hareketlerde bulunarak onların yazgıları üzerine kumar oynamışlardır. Binlerce suçsuz insanı teknelere doldurarak denizde boğmuşlardır. Ermenilerin bırakıldığı böylesi ağır koşullar hiç bir halkın tarihinde şimdiye kadar görülmemiştir..."

Değerli dinleyiciler, bu sözleri Mustafa Kemal Atatürk

söylüyor. Mustafa Kemal bu sözleri, 1919 yılında Istanbul'da Talat, Enver ve Cemal Paşa'ların gıyaben yargılandıkları mahkemede tanık olarak verdiği ifadede söylemiştir. Gericilik bu gerçekleri niçin halktan gizliyor ? Atatürkçü olduğunu söyleyen Cunta, Atatürk'ün kendisinin tanık olduğu bu suç üzerine söylediklerini niçin açıklamıyor ? Tüm bu dosyalar devlet arşivinde vardır. Ama şimdi Cunta'nın başları yalnız Atatürk'ü değil tarihi de Ermeni kırımını da inkâr ediyorlar. Onlar da böylece Enverlerin, Talatların savunucusu oluyorlar. O Enver ve Talatlar ki sonradan ülkeden kaçmak zorunda kalmışlardır. Atatürk'e ve Ulusal Kurtuluş Savaşı'na düşman kesilmişlerdir.

Değerli dinleyiciler, Ermeni kırımının belgeleri çoktur. O zamanın İçişleri Bakanı Talat Paşa'nın gönderdiği şifreli emirde, "Hükümet, Parti'nin emri üzerine Türkiye'de yaşayan Ermenilerin tümüyle yok edilmesi kararını uygun buluyor. Kadın, yaşlı ve çocuk ayrımı yapmadan ve hiç vicdan azabı çekmeden, en korkunç yöntemlere de başvurarak bunlar yok edilmelidir !" deniyordu. Enver Paşa'nın tüm askeri birlik komutanlarına verdiği emirde ise "Osmanlı devleti sınırları içinde bulunan ve 5 yaşını doldurmuş tüm Ermeniler kentlerden çıkarılacak ve yok edileceklerdir" deniyordu.

Nitekim 24 Nisan 1915'den itibaren bu katliam programı uygulanmaya başlayarak tam bir soykırımına dönüştürülmüştür. Türkiye'de yaşayan iki milyondan çok Ermeni'den, bu toplu kırımdan sonra geriye ancak 20 - 30 bin kişi kalmıştır. Enver Paşa bununla da yetinmemiş, kaçtığı Çarlık Rusya'sında Ermeni düşmanı girişimlerini sürdürmüştür. Bunun yanısıra 1918 - 1920 yılları arasında Karabekir'in emrindeki kuvvetler, Kafkaslar'da 200 binden çok Ermeni'yi yoketmişlerdir.

Askersel Cunta ve onu destekleyen en gerici, Amerikancı güçler tarihi tersyüz etmeye, bu gerçekleri sakla-

maya çalışıyorlar. Onlar aynı biçimde Kürt halkı üzerinde uyguladıkları baskıları da gizlemeye çalışıyorlar. Faşist MHP'nin terör eylemlerine sahip çıkan; bu nedenle de kendisine "silahsız terörist" deyimi pek yakışan Nazlı Ilıcak, Ermeni terörüne karşı çıkar görünerek, bunu bahane ederek Türkiye Komünist Partisi'ni ve Sovyetler Birliği'ni suçlamaya yelteniyor. Radyomuzun Ermeni kırımını dile getirdiği gerekçesiyle 26 Ocak günü yayınlanan bir yazısında, Ermeni teröristlerini desteklediğini ileri sürüyor. Bununla bu terör eylemlerinin asıl sorumlusu olan emperyalist gizli servisleri korumaya, gizlemeye çalışıyor.

Terörün ne Türklere, ne Ermenilere, ne Kürtlere hiçbir yararı yoktur. Terör yalnızca emperyalistlerin, işbirlikçilerin işine yarar. Zaten dünyadaki tüm terörist rejimleri de destekleyen bunlardır.

Terörizme karşı çıkan herkes, önce İttihat ve Terakki'nin Ermeni kırımını ortaya sermek, sonra da bugün Türkiye'de Ermeniler üzerine uygulanan baskılara karşı çıkmak zorundadır.

1 Şubat 1982 Pazartesi

ENTERNASYONALİZM VE ULUSÇULUK

Değerli dinleyiciler;

Türkiye Komünist Partisi kurulduğu günden beri halka hep gerçekleri açıkladı. Çünkü komünistlerin halkımızdan gizleyeceği, komünistlerin yüzünü kızartacak hiç bir görüşleri, eylemleri, girişimleri yoktur. Zaten komünistler, Türkiye Komünist Partisi 60 yıldır gizli çalışıyorsa bunu nedeni, burjuvazinin, gerici güçlerin saldırılarıdır. Türkiye Komünist Partisi halktan değil, polisten gizlidir. Bugün tüm Avrupa'da komünist partisinin yasak olduğu tek ülkenin Türkiye olması, Türkiye egemen güçlerinin yüzünde kapkara bir lekedir. Dayatılan çetin koşullara karşı savaşımını sürdüren komünistler ise hem halkımızın, hem de dünya halklarının içinde alnı açık, başı dik ve onurlu insanlar olarak yer alıyor.

Türkiye Komünist Partisi doğrudan doğruya büyük Ekim Devrimi'nin etkisi altında yaratıldı. Türkiye Komünist Partisi'nin kurucularının önemli bir bölümü, ilk Genel Başkanı Mustafa Suphi, Bolşevik Partisi'nin üyesi olarak Beyaz Ordu'ya karşı savaşlarda yer aldılar. Tarihin ilk sosyalist devletini kuran bolşevikler, Ulusal Kurtuluş Savaşı'nı sürdüren Anadolu halkına destek oldular. Sovyetler Birliği Komünist Partisi (SBKP) bugün yine aynı yol-

da yürüyor. Tüm halklara, bize, bizim halkımıza, Ulusal Kurtuluş Savaşı yıllarında olduğu gibi, bu gün de kardeşlik elini uzatıyor. Sovyet komünistleri hiç bir halka sırtlarını dönmediler bu güne dek. Bundan sonra da bu yolda yürüyecekleri gün gibi ortadadır.

Değerli dinleyiciler, böylesi onurlu, böylesi yüzü ak, alnı açık bir partiyle olan ilişkilerini Türkiye Komünist Partisi hiç bir zaman gizlemedi. Çünkü bu, Türkiye halkının çıkarlarına uygundur. Sovyetler Birliği ile dostluk ulusal çıkarlarımız gereğidir. Türkiye Komünist Partisi, komünistler Sovyetler Birliği ile Sovyet toplumunun öncü gücü SBKP ile ilişkilerini her zaman, her koşulda olanaklı olan en yüksek düzeyde tutuyorlar. Tutacaklar. Bu gerçeği hiç bir zaman gizlemiyorlar.

Buna karşın gericilik, halk düşmanı güçler, dünyanın diğer ülkelerinde olduğu gibi ülkemizde de "komünistler Sovyet ajanıdır" diye bağırıp duruyorlar. Bu en gerici güçler yalnızca komünistleri değil, gerçekten yurtsever, gerçekten bağımsızlığımızı savunan herkesi bu ilkel suçlama ile karalamaya çalışıyorlar. Oysa bugün SSCB ile olan ekonomik ilişkilerin Türkiye'nin ekonomik çıkarlarına uygun olduğunu burjuva yazarları bile belirtiyorlar. Komünistlerin yıllardır savunduğu görüşleri onaylıyorlar. Sovyetler Birliği ile olan her alanda ilişkilerin daha da geliştirilmesinden, açıktır ki ülkemiz ve halkımız büyük yararlar sağlayacaktır.

Gericilik halk ve ülke düşmanı, ABD işbirlikçi olduğu için Sovyetler Birliği ile dostluktan yana olan herkesi "Sovyet ajanı" diye suçlamaya çalışıyor. Buna karşın ülkede sol güçler, gerçek yurtseverler giderek güçleniyorlar. Komünist partisinin yasal çalışabilmesini isteyenlerin sayısı her geçen gün artıyor. Cunta'nın bu acımasız baskılarına karşın, liberaller bile 141 - 142. maddelerin kaldırılması istemiyle zaman zaman ilgileniyorlar.

Türkiye Komünist Partisi'nin çökertilmesi bir yana gi-

derek güçlenmesinden ödü kopan gerici güçler, "milliyetçi komünistlere razıyız" diyorlar. Proletarya enternasyonalizmine, barışın ve sosyalizmin kalesi Sovyetler Birliği'ne sırtını dönmüş, sözüm ona bir "komünist partisi"ne razı olacaklarını satır aralarında dile getiriyorlar. İtalyan Komünist Partisi yönetimini "ne de olsa milliyetçidir" diye övüyorlar.

Değerli dinleyiciler, gerçekten de proletarya enternasyonalizmi ve SBKP çizgisine duyulan güvensizlikle nerelere varılabileceğine, İtalyan Komünist Partisi (İKP) yönetiminin bu gün vardığı nokta somut bir örnektir. Sovyetler Birliği'ndeki reel sosyalizme karşı çıkan, bu sözüm ona komünistler, bugün Polonya konusunda olduğu gibi daha bir çok konuda emperyalistlerle aynı telden çalıyorlar. Sovyetlere, sosyalist sisteme Reagan'ın dili ile saldırıyorlar. İtalyan işçi sınıfının önünde bunca sorun varken, yeni bir dünya savaşı tehlikesi halkların tepesinde "Demoklesin kılıcı" örneği sallanırken, İtalyan Komünist Partisi'nin yöneticileri Polonya'nın içişlerine karışmaya yelteniyorlar. Onlar enternasyonalizm konusunda tutarlı bir konum alamadıları için, İtalya'nın ulusal sorunları konusunda da devrimci bir tutum alamıyorlar. Uluslararası işçi hareketinin geçmişte mahkum ettiği oportünist ve revizyonist hedeflere benzer görüşler savunuyorlar. Bundan en büyük zararı İtalyan işçi sınıfı çekiyor. İtalya, hâlâ ABD emperyalizminin elinde kalmağa devam ediyor.

Tüm bu gelişmelerden ders almasını bilen ülkemiz komünistleri, proletarya enternasyonalizmine bağlılığın ulusal sorunları çözümlemede vazgeçilmez olduğunu gösteriyorlar.

1921'de 28 - 29 Ocak gecesi, burjuvazi Türkiye Komünist Partisi'nin kurucularını Karadeniz'de öldürdü. Bu kalleşlik komünistlerin, Ulusal Kurtuluş Savaşı'nın en ön sıralarında savaşmasını engellemedi. Komünistler ulusal çıkarların en gerçek savunucuları olduklarını daha o gün-

den kanıtladılar. Bugün burjuvazinin saldırıları, Türkiye Komünist Partisi'nin enternasyonalist olarak sonuna dek savaşmasını da önleyemeyecektir.

Ancak ve ancak gerçek yurtseverlik, enternasyonalizm ile bütünleştirilebilirse halkın kurtuluşu sağlanabilir. Halklar omuzomuza vererek, olanaklarını birleştirerek özgür ve mutlu günleri daha çabuk kurabilir. Yeryüzünde barışı sonsuzlaştırabilir. Ülkemiz halkının çıkarı da diğer dünya halklarının çıkarı gibi, Sovyetler Birliği'nin en ardıcıl biçimde savunduğu dünya barışını koruma savaşımı ile sıkı sıkıya bağlıdır.

Türkiye Komünist Partisi'nin düşmanları, ona saldırırken, onun sonuna dek ulusal ve enternasyonalist tutumunu karalamaya yeltenirken kendi ayıplarını, ABD emperyalistlerine uşaklıklarını gizlemeyi amaçlıyorlar. Komünistlerin, bu emperyalist uşaklarına karşı en ardıcıl savaşı yürütmesi bile tek başına Türkiye Komünist Partisi'nin en ulusal parti ve güç olduğunu göstermeye yetiyor.

1 Şubat 1982 Pazartesi